

Arrest

nr. 295 935 van 19 oktober 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2023 heeft ingediend en waarbij hij vordert om als voorlopige maatregel en bij uiterst dringende noodzakelijkheid de Belgische Staat het verbod op te leggen om tijdens het onderzoek van het beroep gekend onder rolnummer 302 210 enige maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen uit te voeren of een dergelijke maatregel te nemen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2023, om 18.00 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M.DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 9 februari 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 24 mei 2015 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 15 december 2015 de beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Op 6 februari 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nogmaals een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Verzoeker trad op 2 juli 2022 in het huwelijk met L.R., een vrouw met de Belgische nationaliteit.

1.6. Verzoeker diende op 3 augustus 2022, in functie van L.R., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.7. Bij arrest met nummer 277 663 van 20 september 2022 verwierp de Raad het beroep tegen de beslissing van 6 februari 2022.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 31 januari 2023 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing werd verzoeker op 6 februari 2023 ter kennis gebracht.

1.9. Op 7 september 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Verzoeker stelde tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering een beroep in bij de Raad

1.10. Bij arrest nr. 294 227 van 15 september 2023 verwierp de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.11. Verzoeker diende, via een gevolmachtigde, op 29 september 2023 een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.12. Op 6 oktober 2023 stelde verzoeker een beroep in bij de Raad tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 31 januari 2023.

1.13. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 2 oktober 2023 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij hij tevens aangaf dat verzoekers verblijfsaanvraag van 29 september 2023 niet in aanmerking wordt genomen. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad. Deze procedure heeft het rolnummer 302 210.

2. Onderzoek van de mogelijkheid om de in casu gevraagde voorlopige maatregel op te leggen

Verzoeker vordert bij uiterst dringende noodzakelijkheid en met toepassing van artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het volgende:

“te zeggen voor recht dat tijdens onderzoek van dit beroep gekend onder rolnummer RvV 302 210 ten aanzien van verzoeker door de verwerende partij geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen kan worden uitgevoerd en geen zodanige maatregelen ten opzichte van verzoeker kan worden genomen”

De Raad stelt vast dat verweerder op 7 september 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering nam. Deze beslissing maakte het voorwerp uit van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arrest nr. 294 227 van 15 september 2023 heeft de Raad de vordering tot schorsing van deze verwijderingsmaatregel afgewezen. Uit dit arrest blijkt dat de middelen die verzoeker aanvoerde tegen voormelde beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten werden onderzocht en niet ernstig werden bevonden. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 september 2023 is bijgevolg uitvoerbaar. Door heden de

Raad te verzoeken om verweerder het verbod op te leggen enige verwijderingsmaatregel gedwongen uit te voeren of een dergelijke maatregel te nemen vraagt hij dus eigenlijk om voormeld arrest naast zich neer te leggen en alsnog, weze het vermomd als een voorlopige maatregel, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 7 september 2023 te schorsen. Gelet op het gewijsde dat kleeft aan het arrest nr. 294 227 van 15 september 2023 kan op dit verzoek niet worden ingegaan.

Het feit dat verweerder op 2 oktober 2023, op het ogenblik dat verzoeker reeds van zijn vrijheid was beroofd, nogmaals een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nam leidt niet tot het besluit dat voorliggend verzoek tot het opleggen van de in casu gevraagde voorlopige maatregel toch zou moeten of kunnen worden ingewilligd. De Raad dient er in dit verband op te wijzen dat verzoeker, gelet op het feit dat hij op 2 oktober 2023 reeds van zijn vrijheid was beroofd, de mogelijkheid had om het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten – waarin ook wordt aangegeven waarom een ondertussen ingediende nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie niet in aanmerking kan worden genomen – aan te vechten middels de in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bedoelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Hij heeft dit evenwel niet gedaan. Derhalve kan hij niet achteraf, op grond van artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet, toch nog verzoeken om het bevel om het grondgebied te verlaten van 2 oktober 2023 te schorsen. Een dergelijk verzoek inwilligen zou impliceren dat de Raad in feite de door de wetgever voorziene beroepstermijnen om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen naast zich neerlegt.

In zoverre verzoeker er nog op wijst dat hij tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 januari 2023 op 6 oktober 2023 – en dus, gelet op de kennisgeving die gebeurde op 6 februari 2023, manifest laattijdig – een beroep heeft ingesteld moet worden geduïd dat hieruit niet kan worden afgeleid dat de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen toch kan worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van een voorlopige maatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. N. VERBRUGGHE,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

N. VERBRUGGHE

G. DE BOECK